

Előfizetési díj.

Vikre postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

Meelenik mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Főtér 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ÉRTÉKESBB CIKKEK DÍJÁZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előzetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott gúmond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdí minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alejos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 86.) Haasenstein et Vogler (Wallischgasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest Haasenstein és Vogler hirdetés közv. irodája. Weisz Már hirdetések felvételi irod. Budapest szervitater 5. sz. Braun Ede hirdetményi ágyónksége, Józsefűter 10. sz. 1 emelet

Nyiltéri cikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazdasági napilap hatodik évfolyama harmadik évnegyedére.

A „Kelet” előfizetési ára:

Egész évre	16 frt
Félévre	8 frt
Negyedévre	4 frt
Egy óra	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

A megrendelések legczélyszerűbben pos-ti utalvánnyal alólirt könyvkereskedésébe hldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés ún tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

STEIN JÁNOS,

a „Kelet” kiadója.

Kolozsvár, 1876. július 22.

(B—n). Mihelyt sikerült a folyamat-an levő keleti háborút localizálni, tudni lehetett a végeredményt, hogy t. i. előbb-több Szerbia, Montenegró és Hercegovina gják a rövidebbet huzni.

Azt azonban, hogy oly csekély sikert udjanak felmutatni a török uralom ellen ellázadt tartományok, mint a milyent a arczterén kivinni képesek voltak, megvall-nem képzeltük s épen azért azt sem ettük fel különösen a hadizénő és fennen enczegő Szerbiáról, hogy az ily hamar elássa ereje gyengeségét s ennélfogva ily amar maga is a békét óhajtsa.

A mint azonban látszik, a sűrű taga-lások dacára, ez mégis így van. Az egyenást ért vereségek észre térítették a zerbeket.

Ez az oka annak, hogy állítólag az orosz diplomacia újból egész erejét arra fordítja, hogy a hadviselő felek közt egy posszabb ideig tartó fegyverszünetet hoz-zon létre.

Részünkről mind emberiséggi szem-pontból, mind Európa és különösen hazánk érdekében óhajtottuk volna, hogy a háboru xi ne törjen. Most azonban már nem tar-anók sem helyesnek sem igazságosnak, ha

a diplomacia a török fegyverek végered-ményét megakadályozná, mert egy időnap-előtt létesítendő hosszabb fegyverszünetet újból arra használnának fel a panszláv ér-zelműek, hogy propagandájokat tovább foly-tassák s a további küzdelemre erőt gyűjt-senek.

Meg vagyunk győződve, hogy a török uralom alatt élő szláv törzsek és or-szágok s különösen a lázadók, még ma oly követelésekkel állnának elő, melyek a török szultán felségi jogával meg nem egyeztethetők s melyeket, ha sikerülne megnyerniök, a keleti kérdésnek orosz ér-dekben leendő megoldása csak idő kérdé-sévé válnék.

Jól tudjuk mi azt, hogy minden em-beri mű változás alá van vetve, ugy azt is, hogy az örök időkre kötött békességek sem tartanak örökké, de azért még is je-len esetben helyesnek tartanók, ha az ille-tők legalább oda törekednének, hogy minél kevesebb oly gyűanyag maradjon kele-ten, mely mind untalan lángra borithatja egész Európát.

Ha már Szerbia, Montenegró és Her-cegovina függetlenekké tétetnek a török uralomtól, az Európa térképét annyira meg-változtatná, hogy annak következtében új-ból több más aspiratiók is nyomulnának előtérbe.

Káros volna ez azért is, mert a fel-ségi jogok iránti tiszteletet ásná alá, mit aztán egész Európában a forradalmárok használnának fel, ma itt, holnap amott.

Enlékezzünk csak vissza Lengyelor-szág felosztására s át kell látnunk, hogy soha nagyobb baklövést nem követett el diplomacia, mint az osztrák, mikor reá állott e felosztásra, mert különben Len-gyelország egyik védbástyájává vált volna a civilisatiónak és alkotmányosságnak, míg most a részünkre jutott Galiczia az Osz-trák birodalomt mindig csak gyengitette.

Alkalmasint hasonló törtéenne az eu-rópai Törökország eldarabolása következtében. Mindezeknél fogva mi azt hisszük, hogy leghelyesebb volna, ha bevárná a di-plomacia, míg a török fegyverek merőben legyőzik Szerbiát, Montenegrót s csak ak-kor ajánlaná fel jó szolgálatait, mert csak is ezen esetben lehet emberiséggi és poli-tikai szempontból Európának használni, a nélkül, hogy a Törökbirodalom felségi joga érintve lenne.

Csak ezen esetben lesz correct meg-tartva a non interventio elve, nem pedig akkor, ha a nyert csaták erkölcsi hatását a diplomacia megsemmisíteni törekszik.

A háboru.

A csataterőről még mindig nem érkezett meg a rég várt hír, hogy a török hadsereg az offensívát minden oldalon megragadta. Apróbb harcok azonban, melyek szintén igen véresek, folyton fordulnak elő. A szerbek tudják, hogy ma a főveszedelem a Timok felől fenyegeti őket, azért Lesjanin seregét lehetőleg szaporít-ják s ismételt kísérletet tesznek Osman pasát erős állásából kiszorítani. Tegnapelőtt ujra tá-madás intéztetett a török sereg egy szárnya el-len; a támadás azonban a belgrádi hivatalos jelentés szerint sikertelen maradt.

A szerbek 3 sánczot birtokba vettek ugyan, de csakhamar kiűztettek belőlök s így vissza-vonulni kényszerültek. Visegrád táján szintén volt összecsúszás, s 3000 szerb a határig üze-tett. Végül a montenegróiak támadását Medun ellen a török rendes csapatok, s az albániaiak visszaverték; a támadók 100 halottat hagytak a csatamezőn. A törökök nagyhadműveleteinek megkezdését egyik hír szerint a Timok árá-dása, egy más hír szerint Abdul Kerim és Osman pasa közötti féltékenykedés akadá-lyozza.

A hivatalos demontáló gép egész erejével megkezdette működését, hogy eloszlassa azon aggodalmakat, melyeket a román és görög hadikészülődések mindenütt keltettek. Jellemző, hogy a „Nordd. Alg. Ztg.” majott számában „hi-teles információk alapján a román mozgósítás-ról elterjedt hírt általában alaptalannak” nyilvá-nítja.

„A hír, mondja a félhivatalos lap, két-séggelül arra vezethető vissza, hogy alkotmány-szerűen a Gruja melletti kis figyelő-hadtest fel-állítására vonatkozó javaslatokat is elő kellett a kamrának terjeszteni, mely hadtestnek ereje és dispositiója ismertek s semmiféle hipotézis-re alkalmat nem adhatnak.” Egy „más bécsi sürgöny azonban nem megy annyira; nem ta-gadja a „részesleges” mozgósítás tényét, de azt mondja, hogy Románia a „legmegnyugtatóbb felvilágosításokat adta róla a bécsi kormánynak. Ugyanazt jelentik Görögországról; az atheni kormány Bécsben szintén a leghatározottabban kijelentette, hogy folyton a legszigorubb sem-legességhez akar ragaszkodni. Csak hogy ezek a biztosítások — a mint a szerb példa mutatja — nagyon problematikus becseiék. Attól lehet tartani, hogy a román és görög népet lassan-kint annyira belehajszolják a harezias lázba, hogy azután a kormány sem lesz képes a nép-hangulatnak ellenállani.

Murad szultán egészségi állapotáról a legkalandosabb híreket terjesztik. Azt beszélik, hogy elmezavarban szenved s ennek folytán új trónváltózas áll küszöbön. A bécsi török követ e hírt megczáfolja ugyan, de más és megbiz-

ható részről ma is azt jelentik, hogy aszultán igen beteges s hogy alig fog sokáig a trónon maradni.

A budapesti török consulat us Ned jib pasa török tábornokari főnök által a consu-latushoz intézett következő sürgöny közlésére hatalmazta fel a „P. Corr.”-t:

Nis, jul. 19. Osman pasa, a veliki-izvori főparancsnok következő távirati jelentést kül-dött: Ma, jul. 18-án reggeli 9 órakor a szer-bek Zajecsbárl 18 zászlóajjal előnyomultak, azon szándék által vezetettve, hogy bennünket meg-támadjanak. Azonnal parancsot adtam azok éré-lyes megtámadására. Csapataink ellenálhatlan erővel támadtak s teljesen megverték az ellen-séget. Ez ütközetben két fogat s hét tűzérségi lö került kezeinkbe. A szerbek számos halottat, sok lőkészletet s katonai felszerelési tárgyakat hagytak a csataterén. Határozottan állíthatom, hogy a szerbek a határszél egyetlen pontján sem vinvtak ki semmi előnyt. A mi területünkön mindig megverettek, sok embert és lőkészletet vesztek.

Belgrádból sürgönyzik a „Tagpr.”-nek f. hó 19-ről. Tegnap azon hír terjedt itt el, hogy Favyl pasa csapatai átkeltek a Timo-kon, s berontottak Szerbiába. A törökök állítólag már megszállották az egész területet s Gabra s Gasacia folyók mentén. Általános a félelem az ottman csapatok előnyomulásától az alexinaczi tábor ellen, mely másfelől a nis-i csapatokkal való küzdelem által már igénybe van véve. Ál-lítólag már meg is történt volna az alexinaczi tábor körülrázolása. A kormány nem ad ki bul-letineket. Annál inkább elterjednek a magán uton érkező hadi tudósítások, melyek igen pes-szimistikus hangon vannak tartva. Tegnap kefe-lenymatokat foglaltak le, melyekben Ljesanin veresége és fogságba esése jelentetett, s a melyek a nép közt titokban elterjesztettek. Nyomozzák e bulletin kinyomtatóját. Azt állít-ják itt, hogy az alarm-hírek a „Graniczar” nyomdájából kerültek ki.

Ugyanazon lap veszi Zimonyból e sürg-nyöt: A szerb csapatok Viddinnél nagy ütkö-zetbe bocsátkoztak. A küzdelem ide érkezett hírek szerint hétfőn kezdődött. Hivatalos tudó-sítások nincsenek. Ljesanin ismételve kért meg-erősítést. Az alexinaczi táborból jelentik, hogy a törökök offensív fellépése az ellenségeskedé-sek megkezdését idézte elő. Belgrádban kétség-beesett a hangulat. Az ostromállapot szigorú kezelése dacára naponkint titkos összejövetelek tartatnak.

Maltából jelentik, hogy onnan 3 ha-di hajó a Besika-öbölben horgonyzó közép tengeri hadirajhoz indult el: ennek folytán e raj 15 hadi hajóból fog állani.

fog el s hátrahökken a veszély elől; de az-után ösztönyszerűleg közeledett ismét azon szív-hez, melynek fűrtás dobogását most először érezte övéhez oly közel és a Jakab keblére si-mulva, szólította meg Emiliát:

— Neked kellene a legkésőbb szemre-hányást tenned velem, mert, a mint kitűnik, bátyád iránt hálátlanul s rokonod iránt kaczá-rosan viseltem magamat. De, mint rendesen, te most is hallgatsz, a nélkül, hogy panasza-fakadnál. Hanem esküszöm neked, hogy hely-ráhozom minden hibámat, és hogy ezentul méltó leszek barátságodra!

— Isten hallgassa meg szavait, kedves kisasszony! — szólék kezét nyujtva neki.

Bocsásson meg nekem, hogy szenvedést okoztam kegyednek. Ugy hiszem, az igaz ügyet mentettem meg azon tömelekből, hova Charlotte azt belesodorta volt.

Reményleni akarom, hogy ezentul érélye-sebb lesz kegyed, inkább meggondolja, mit cselekszik s nem teszi ki magát olynemű ka-landoknak, melyeknek következményei nagyon hátrányosak lehetnek kegyedre nézve. Beszél-jünk most ügyleti dolgokról s lássuk, ho-gyan lehetne kegyedet jövai élvezésében bot-rány és perlekedés nélkül visszahelyezni. Tud-jam meg, hogy én csak azon feltétel alatt fo-gadom el mostohaanyjának bizalmas közléseit, hogy ha nekem úgy tetszik, csakis tanácsadás-ra szorítkozhassam. Az ő személyiségével egy cseppet sem rokonszenvezek, de egy nagyon jó gondolata jött s úgyesen járt el dolgában.

Ó tudja, mennyire kedvelem a gyerme-keket, hogy minden peresetben, melyhez e sze-gény ártatlan teremteteknek is közük van, az

Antivariból írják e hó 15-ről: tel-jesen ben vagonunk a háboruban. Sastane, magaslatait montenegróiak foglalták el. Napon-kint döng az ágyu. Egy török hadi hajó a a kikötőt keletről övező magaslatoakat bombá-za, hol ellenséges előőrök foglaltak állást. An-tivari el van zárva; az üzlet szünetel. Három török hadihajó itt szállított a partra lőkészleté-nek és katonáinak egy részét; a többit Klekbe viszik. Az osztrák-magyar Lloyd ügynöksége körül felfegyverzett katonák tanyáznak. Belbo-nyodalmaktól félnek; a forgalom és közlekedés nem látszik biztosnak.

Belgrádból írják július 17-ről, hogy ott rendkívül biznak abban, hogy Bjelina nem sokára a szerbek kezébe kerül. Minthogy e város igen fontos strategiai utak központját képezi. Alimpics nem akar előbb tovább nyomulni, míg e várost el nem foglalja. E város körüli harcok különben is rendkívül nagy áldozato-tokat igényeltek a szerbek részéről.

A moszkvai szláv bizottság is-mét 3000 rubelt ajándékozott a vörös ke-resztről nevezett belgrádi társulatnak. Mint-hogy azonban a belgrádi négyelet elnöke újabb felhívást tett közzé az orosz lapokban a sebe-sültek részére adakozások czéljából, Oroszorszá-ban ismételve megindult a gyűjtés, melytől a szerbek fényes eredményt várnak.

A Nis körüli hadműveletekről nem igen hallani hírt. Abdul Kerim pasa már két hete Nis körül van; a császári gárda is ott van, de a törökök operációjáról hallgat a hadi krónika.

Bulgáriában a lázadás terjed, kü-lönösen Viddinnél élokznak bajt, mint mond-ják, a felkelők a törököknek, mert összekötte-téseiket megakadályozzák. Egyébként a törökök kegyetlenkedései megmagyarázzák a lázadás terjedését, ha ugyan az ezekről szóló hírek igazak. Ezek szerint a törökök mindenkit ki-vegeznek, a körül csak sejtik, hogy a lázadók-kei összekötöttesek. A legkésebb föld-mívelők csoportonként vitetnek haditörvényszé-kek elő. A török bíróságok pedig könyörület nélkül jának el. Így, mint mondják, Kirk-Kilissa környékén több bolgár lelkes és tanító fogatott el, csak azért, mert egyiköknél a bolgár exarchatushoz intézett kérvénye talá-latott a környékbeli lakosságnak. E nyilatko-zatban nem volt más, minthogy annak aláírói vallási tekintetben ragaszkodásukat és hűségü-ket jelentik ki az exarchatus iránt.

Rustsuk, Trnovo, Gabriovo, Zelmino, Ad-riopolis és Philippopolis városokban hadi tör-vényszékek működnek.

ők érdekében működöm és minden áron reánk bizta kis leányát.

S most mit van nálunk ez a szegény kis Ninie, ki oly jó és oly szép s azt tartom, na-gyon kevésbé boldog. Sorsa még rosszabbra fog válni egy, a szegénység által elkeserített anya körében.

— Ne folytassa Chantebel ur! — szolt élenken Nives kisasszony. Rendeze ön ügyemet, a mint jónak látja s a nélkül, hogy vélemé-nyemet kérné, határozza meg, minő áldozatokat kell tennem, azután tollat ad kezembe és én szó nélkül aláírok mindent. Ön tudja vagyonom állását és én mit sem tudok felőle. Rendezked-jék úgy, hogy Ninie is ép oly gazdag legyen, mint én: épen, hogy e kívánságomat elmond-hassam, akartam mindenáron találkozni önnel.

E szók után a nagylelkű fiatal leány az ablak felé fordult, mintha a távolból esőket akarna küldeni kis nővérének, de nem látva őt sehol, nevéen szólította; hívására nem kapott feleletet.

— Istenem! — szolt az ajtó felé sietve, vajjon hol lehet, sehol sem látom Niniet!

E perczben az ajtó nagy zajjal felnyilt s Ninie, nővére karjai közé rohanva, az ijede-ségtől elfojtott hangon kiáltá:

— Rejtsenek el, rejtsenek el! mama van itt! Jön, fut, megérkezik s azért jön, hogy en-gem megverjen. Ne adjanak vissza mamának, rejtsenek el! És gyorsan, mint egy kis egér, besurrant Ninie a nehéz szőnyeggel földig bete-ritett asztal alá.

(Folyt. köv.)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

PERCEMONTI VÁRKASTÉLY.

Regény.

Írta:

SAND GYÖRGY.

Utolsó rész.

XIII.

(Folytatás.)

Jakab elhalványodott s szigorú tekintet-et vetett Henrikre, kinek sikerült megtartani, e pillantás sulya alatt hideg vérét. Ekkor öcsém Mari felé fordítá tekintetét, ki zavartan síté le szeméit, de csak hamar ismét felemelte fejét s gyermekded nyíltsággal így szolt: Ugy van Jakab, én mindent elmondtam ön fiatal rokonának, szükségem volt reá és bizalmára, hogy sikerüljön egy oly vállalatom, melynek kivitelére segédkezet nyujtani ön bizonynal meg-tagadta volna tölem.

— Ezt kegyed nem tudhatja, válaszolt Jakab. Az elvitázhatlan, hogy Henrik teljesleg érdemes kegyed bizalmára; de elég jelét ad-tam eddigelő áldozatkészégemnek arra, hogy én is jogot tarthassak hozzá.

— Te feleled azt Jakab, szólham, hogy midőn Nives kisasszonynak szüksége van az emberekre — miként azt maga kifejezi — azok segélyével egyenes irányban halad czélja felé, a nélkül, hogy mások érzelmeivel törőd-nék. Az kétséget nem szenved, hogy ha látni kívánta Leonit, a te kíséretedben is eljöhettél volna a kert rácszatáához, ott megtekinthette volna, vagy pedig fordulhatott volna akár Hen-rikhez is, a te jelenlétedben, megtartani ve-le a várakban ama regényes értekezleteket, melyeknek kétségbevonhatlan ártatlan színezé-téről, saját magad meggyőződhetél volna ak-kor; de mindez kevésbbé sikerre vezet lehe-tett volna. Henrik bizalmatlanságot érzett vol-na egy általam bemutatott s következőleg hir-be hozott nő iránt. Gondolkozt, vitakozott volna, a dolog felett, miként én vitakozom most felette. Sokkal biztosabbnak látszott rö-gtönözve, meglepetéssel kísérteni meg a dolgot, Henriket rejtélyes módon találkozássra szólíta-ni fel s átadni magát hatalmába mint egy ár-tatlanságában megszentelt galamb, melynek tisz-tasága, mind azt megszenteli, mit csak szár-nyával érint s végre feltárni előtte szívét, mely ment minden irántad való kötelezettségtől. A tapasztalat bebizonyította, hogy Nives kisasszony nem épen oly járatlan, a való élet tevékenységében, mint az ember gondolná, ki-találja és méltányolni tudja azoknak helyes használatát.

Henrik! szolt élenken Nives kisasszony, halvány arczczal s fogaít összeszorítva, ön is osztja atyjának e kegyetlen véleményét rólam?

Henrik arczán egy perczig félelemmel ve-gyült szánalom tükröződött; de az árny elvo-

nult s ő a tiszta öntudat hősi elszántságával, rögtön erőt véve magán válaszolt:

Mari kisasszony az igaz, hogy bátyám ítélletében szigorú; de mindent összevéve nem mondott semmi olyat, mit már tegnap is, itt e szobában, midőn magunkban voltunk kegyed-del, el ne mondtam volna e várgyőről.

Nives kisasszony ekkor Jakab felé fordítá tekintetét, mintegy töle kérve segélyt és védelmet, kétségbeesett helyzetében. Meglátta, hogy Jakab könyezik s hirtelen egy lépést tett felé. Jakab tett kettőt s jó indulata által ra-gadtatva és merőben hiányozván nála a fino-mabb illemszabályok ismerete, követte szíve su-gallatát, átkarolta a lányt, hévvel szorította keblére.

— Oh! szolt elértékenyedve, mindennek mondhatom én oka nem vagyok! Ha kegyed hibát követett el irányomban, én azon perc-ztől fogva, hogy kegyedet szenvedni látom, nem is gondolok arra! Akar-e tölem véráldozatot, ki-vánja, hogy feláldozzam becsületemet, életmet? Mindez feltétlenül a kegyedé és én semmit sem kívánok cserébe, kegyed azt jól tudja.

Jakab, hálá az én szigorú, kiméletlen meg-támadásomnak, szíven találva, először életében találta el a valódi ékesszólás hangját. Arczki-fejezés, hangszul, mozdulat, minden őszinte, kö-vetkezőleg meggyőző és komoly volt nála e perozben. Mint egy lelki nyilatkozatot tett ez mindnyájunkra, de különösen Nives kisasszony-ra nézve, ki még eddig nem fogta volt fel lel-kületét s soha sem értette át imádója áldozat-késztségét. Most kezdte érezni elkövetett hibáit s bepillantani saját lelkébe. Oly mozdulatot tett mint a kit egy örvény szélén hirtelen szédült

Stambulban a szünet nélküli toborzás következtében rendkívül nagy élénkség van. Számos ponton toborzású zászlók lobognak. A toborzás központja a Bajazid-tér, melyen 40.000 ember is gyűlt össze naponként. E téren vörös zászló alatt egy bagdadi Seich szokta a vallási háborút hirdetni. Nem messze tőle ágák magyarázzák a haditervet. A hadügyminisztérium felé vezető utcákon zászló zászlót ér; önkényesek nagy csoportokban vonulnak végig az utcákon, a legcsodálatosabb öltözköbbs s a legirizálóbb zenekísérettel mellet. A múlt hét végeig 25.000 önkényes jelentkezett a softák csapatát kivéve, mely 4000 főből áll s Salem effendi parancsnoksága alatt áll. Az önkényeseket Beikosban gyakorolják be. Az adakozások igen csekély mérvben folynak be, Eddig csak 10.000 livre gyűlt össze.

A török hadseregről, mely most Ruméliában van összpontosítva, a következő tüzetes adatok közlik: A szerb határon van négy hadtest és pedig Nisben, Viddinben, Boszniában és Novi-Bazarban. A nisi hadtest a legerősebb, 57 zászlóaljából áll, a második 25, a harmadik 45, a negyedik pedig 35 zászlóaljából. Mindegyik zászlóalj 700 embert számít, e szerint a gyalogság 109.000 főre rug. A tüzérség és lovaság, mely e hadtestekbe beosztott, 15.000 lóval rendelkezik. Ezenfelül Albán-Skutariban (Dervis és Abdi pasák vezénylete alatt) és Hercegovinában mintegy 40.000 főnyi sereg áll. Az öt hadtest eszerint 165.000 emberből áll.

Az önkényesek toborzása nagy mérvben folytattatik; legközelebb egy napon öt ezer önkényest soroztak be. Az önkényesek száma megüti a 40.000-et, köztük van 10.000 cserkesz lovas.

A fegyverzett bosnyák és albán önkényesek már 30.000-en vannak, de a toborzás azért egyre tart.

Együttal behivatott a redifek harmadik tartaléka is.

Ebből kitűnik, hogy a porta, mely eddig pénzügyi tekintetből nem fejtett ki nagyobb erőt, most a legsúlyosabb eshetőségekre készül és hogy a nagyvezír e nyilatkozata: „Nous écraserons la Serbie“ (szét fogják Szerbiát zúzni) nem marad üres frázis. Most már a lét és nem lét harcát vívja Törökország. A tevékenység, melyet most a miniszterek és hivatalnokok kifejtjenek, kiáltó ellentétet képez az oszmánok példabeszéddé vált apathijával.

Bolgárországbán nagy ellenmozgalmak készül az idegen lázitók ellen, kik az országot a benszült lakosság rovására kísérleti térnek használgatják fel és nyomorba, inségre súlyesztik. Hogy ez igazoltul mily módon járnak el, kiderül a következő adatokból, melyeket az „Allg. Ztg.“ közöl: A bolgár felkelésben, mely voltaképp csak máj. 5. és 17-ke közt oltottnevezetesebb mérvet, a philippopolisi és tatár bazarsiki kerület 14.600 kunyhója vett részt. Ezek közül leeggett 6564 kunyhó és pedig 5643 keresztes birtokos és csak 921 nem keresztes. Pedig nem a cserkeszek és basi-bozok, hanem jobbra a felkelők gyújtották fel; ugyanazon frivol taktikát követték, melyet Candianban 1867. és 1868-ban láttunk.

Azonfelül a görögök szláv-ellenességét is egyre szitják a görög pópák.

Ha a bolgár bizottság szószaporító proc-

lamatit idegen pénzen nem nyomtatná, bizony még a nyomtatási költség se jönne be az igaztókna.

Belgrádból a párisi „Figaro“ levelezője a következőket írja: Le kellett mondanunk a szerb postáról. Ha azt akarjuk, hogy a levél másnap reggel elmenjen, már este 6 óra előtt fel kell a levelet adnunk. A késedelmet a censura használja fel. A külföldre szánt leveleket a censura mind elolvassa. Ha terhelve vannak, akkor is felbontják, de azután elküldik. A pletykázást annyira szeretik a szerbek, hogy a kormány-hivatalnokok elmondják barátaiknak, a mit a felbontott levelekben olvastak és így meghalljuk, hogy mit irtunk, még mielőtt a levelek rendeltetési helyükre jutnak. Ezért tehát minden reggel átkelünk a Dunán és feladjuk leveleinket a zimonyi postán. A menet és jövet két órát tart.

Belgrádból hivatalosan jelentik, hogy a törökök száz gyermeket és leányt hurcoztak el rabszolgáknak, a nőket meggyalázták, az öregeket meggyilkolták s a falvakat felgyújtották.

Belgrádból jelentik, hogy az Ibar hadsereg tegnap Zach vezénylete alatt heves harcot vívott a törökkel, melynek eredményéről azonban Belgrádban hírek nem érkeztek. Belgrádban tegnap azt beszélték, hogy Kis-Azsiában a törökök és oroszok között ellenségeskedések mutatkoznak.

A július 6. 7. és 8-ki csatákról a délnyugati határon és Nova-Város mellett Cso-lak-Antics Belgrádban azon jelentést küldte, hogy mindössze 54 halottat vesztett ezen csatákban; s csak 82 sebesült volt. Ágyút és lőszert nem vesztett.

Legujabb.

Salzburg, jul. 20. Három óraker kezdődött a felkocsizás az udvari ebédre. Meghivattak: a német császár kísérete, gróf Phan helytartó, Lamberg, Podstasky grófok, Wimpfen báró, Hohenlohe herceg. A német császár az osztrák császár jobbán ült, mellette Hohenlohe, azután gróf Stolberg német nagykövet. Toasztok nem mondtak. Ebéd után a német császár a vendéglőbe kocszott; hat óraker mindkét császár a néptömeg éljenzése közt kirándulást tett Hellbrunnba.

Konstantinápoly, jul. 20. A több követséghez érkezett híres hír, Ignatieff végleges visszahívásáról itteni mérvadó körökben ólék megelégedést keltett.

Konstantinápoly, július 20. Egy Ali pasától, Mostarból érkezett sürgöny azt mondja, hogy minden montenegrói győzelmi hír koholmány, és hogy a montenegrói csapatok eddig mindenütt megverettek a török csapatok által.

Belgrád, jul. 20. (Hivatalos.) Tegnap hét óráig tartó esata volt Ducsis és 4000 nizam közt a Lim- és Uvatz-folyók között; a törökök rendetlen futásban a Novi-Városi sánczokig üldöztek. Ljubova erős lövetését heves szerb ágyutüzelés folytán a törökök beszüntették. (Ljubova szerb város a Drina partján Zvorniktól délre.) A szerbek Kis-Zvornikot megerősítik.

Bécs, jul. 20. („Bud. Corr.“) A külügy-

ban összefüggnek. Ha pl. valaki előttünk tagadja, hogy 2-szer 2=4; mi egész bizonyossággal tudjuk, hogy nem igazat szól; hogy ő sem hiszi azt önmagában úgy, a mint állítja. Hogyan ítéltethet én a felett, hogy mit kell egy más embernek igaznak tartani, ha az egyik lélek a másikkal nem gyökerében rokon s ha nincs egy közös törzse az alapigazságoknak a melyekben minden lélek egyenlően vesz részt? A lelkek közti rokonság ezen nememindenkire vonatkozik. De ez egy olyan vezérelv, melyhez a specialisabb csatlóhat.

Ezen specialist illetleg persze igen közvetített és összetett, s ezért a dolog megismerését igen nehezíti föltételek merülnek fel, a mennyiben még saját életünk multja sem közvetlen uton lesz világos előttünk, hanem csak a visszaemlékezés és visszagondolás közvetlen útján. Ha tehát előttünk saját lelkünknek önmagával összefüggése s sötétségbe és titokba van burkolva, még mennyivel inkább a lelkeknek egymás közt kétségen kívül létező összefüggései!

Minthogy mi életünk egyetlen pillanatában sem vagyunk azok, a mik valánk: Aristoteles azt tanácsolja mindenkinek, hogy mindenekelőtt önmagával kössön barátságot; mert felteszik, hogy az ember saját elmulat személyéhez hű is maradhat, de el is idegenedhetik. Elmulat személyünk annyira idegenné lehet előttünk, hogy néha vezetett naplónk olvasása által köthetünk saját magunkkal ismerettségét. S megfordítva, folytonos társalgás által annyira beleélhetjük magunkat barátunk gondolkodásmódjába, hogy az ő és a mi lelkünk közti különbség teljesen elenyésszik.

(Folyt. köv.)

miniszteriumban eddig még mitsem tudnak a porta tiltakozásáról a kleki kikötő elzárása ellen.

Salzburg, jul. 20. Ma délelőtt 9 óraker Ferencz József király nyitott kocsiában, Beck főszárnysegéd kíséretében a „Károly főherceg“ fogadóba ment a német császár látogatására. Vilmos császár a lépesőig eléje ment és háromszor megcsókolta. Vilmos császár bemutatá kíséreit; mire a két uralkodó visszavonult a salonba és husz percig maradtak együtt.

Fél tizkor Vilmos császár zárt kocsiában Löbndorf gróf kíséretében királyunk látogatására ment.

Nándorfehérvár, július 20. Egy Lesjanin és Csernajeff aláírásával bulgár nyelven a bulgárok közt több ezer példányban kiosztott proclamatio hatást gyakorol, ha nem is a várakozás szerinti mértékben. Itteni izraeliták, kik önkényesek gyanánt a csend- és rendőrségnél jelentkeztek, azon megjegyzéssel utasítottak vissza, hogy nem biznak bennök.

Nándorfehérvár, jul. 20. A „vörös kereszt“ társulata Nándorfehérvárról és Cetin-jéből felhívást bocsát ki a szerb és általában a szláv nemzetiségű orvosokhoz, felszólítván őket az emberiség nevében, hogy a szenvedők segítségére siessenek. Jótékony adományok is köszönettel fogadtaknak.

Ragusa, jul. 20. Cetinjei tudósítások szerint, lassanként megérkeznek oda Dalmáciából a menekültek családjai. Az osztrák területre menekültek száma összesen 10 ezerre becsültetik. Nikita fejedelem már tavaszkor rendeletet adott, hogy minden kapitányság építsen fabódékat a menekültek számára: e bódék most már alkalmasint készen vannak. Minden fegyverfogató férfi a határra küldetik Skutari és Podgoricza irányában.

BELFÖLD.

Fogaras, 1876. július 18-án.

(Társadalmi élet.)

Valahára a mi városunk is útnak indíthatá a társadalmi működés kenetén szekerét. A község jobbjai régóta látják az óriási elmaradottságot minden irányban, meg is próbálák nem egy ízben az illetékes helyeken fölvenni a szellemi és anyagi tespedés álló tavát; de jó akaratuk akárhányszor megtörtött a kupaktanács hangadóinak cöskönyösségén. Nem egyszer próbáltuk megmagyarázni magunknak, mi lehet annak oka, hogy ettől a mi városi tanácsunktól a szó teljes értelmében „soha“ egy életre való eszmét, a község szellemi és anyagi életére megújítólag ható indítványt is fölvetetni nem tudunk, nem hallottunk? Jellemvonásuk-e a kisvárosok tanácsának s így a miénknek is az a nehézkos mozdulás, az ódság, conservatisma a meglerőnek, a mi pedig a bátor kezdeményezést, a régi gyept megbontását illeti, ott az az örökös „dolce farniente“? Végül is csak azon feleletet tudok adni magunknak, hogy ezek a mi tanácsbeli embereink jobbra katonaviselt urak lévén, hozzá szoktak mindent „ordre“ után cselekedni; ők példás pontossággal leörlik a napi numerusokat, irásaitak tisztá rendben tartják, hanem önállóan gondolkodni, tervezni s azt végre is hajtani, a kézben zászlót lobogtatni s annak híveket is szerezni: nem tartozik szerepkörükhöz. A községi gyűlésekről nem mondhatni, hogy ottan-ottan egy-egy üdvös eszmét föl ne vetett, egy-egy életrevaló indítványt megne vitatott volna. Hiszen ott lepi a városi levéltárban a feledékenység pora egy polgári fitanoda, felsőbb leánynevelde tervezeteit, kimondott szükségessége egy kisedővödnak, tűzoltó egyletnek! is, meghatározottat a vám-regálé megváltása stb. stb.

De még eddig nem akadt városi tanácsunkban mint végrehajtó közegben s par excellence „hangadóban“ férfiú, ki a sok szép szónak testet is tudott volna teremtetni. Bizony pedig mondom nekik „hogyha annyi hitelek volna mint a mustármag, ezt mondanátok iméz hegynek: menj el innét a moda, elmenne, és semmi lehetetlen nem volna néktek.“

Több mint két éve már, hogy városi gyűlésünk meghatározó egy tűzoltó egylet létesítését, s az alapszabályok kidolgozására bizottságot is küldött ki. De a munkát elkészítse mind későn az éji homályban s Várszéthy és Kolozsvár megdöbbenő tüzesetei sem birván a kiküldött bizottságot még álmaiból felriasztani: néhány lelkes férfiú névszerint Jánkovich Béla, Kopocsány Mór, Schuller József, Ferenczi István társadalmi úton kísérle meg az évtizedes mulasztás helyrehozását; s az erős akarat pár hét alatt megis alkotá a fogarasi önkéntes tűzoltó egyletet, mit a városi község kiküldöttjei által évek alatt sem volt képes kiköltetni. A hetvenöt tagra felszaporodott egylet alapszabályait a belügyminisztérium 31523 sz. a. megerősíté, s e tekintetben nyugodtabban nézünk immár a jövőnek végtettségé válható eshetőségeivel szembe. A városi közgyűlés e hó 17-én tartott ülésében az oda bejelentett tűzoltói ügyet hozzá méltó lelkesedéssel fogadá, fölserelésére azonnal ezer forintot

megajánlott, és határozatilag kimondá, hogy e nagy horderjű intézményt jövőre is minden hatalmában álló anyagi és erkölcsi eszközökkel istápolni egyik szent kötelemnek ismerendi. Ez ügy illetén elintézése után azon komikum adta elő magát, hogy a városilag kiküldött bizottság elnöke bejelenté, miként a tűzoltói szabályzatot impurumban elkészíté, s reményli, hogy a jövő ülésre be is adhatja.

Az önkéntes tűzoltói egylet, még kicsiny pénztára gyarapítására bállal összekötött hangversenyt rendezett, mely városunk műkedvelőit szép koszoruban hozá össze. Az előadás kitűnően sikerült, viharos éjleneket arattak Gál Domokos férfi énekkara, Friedsmanné sopran solója, Pápai József és Jankovics Lujza kitűnő szavallataik és mindenek fölött a Kloss testvérek megragadó „Duette“-je. A kilencz és hatéves leány testvérpár sopran és alt hangjai szűnni nem akaró tapsokat idéztek elő. Alig foghatók meg, honnan e gyönyörű hangok s különösen egy hatéves leánykában honnan az a mély alt hang? A természet pazar kézzel fordult e testvérpár felé, a művész apától függ a meglévő anyagot értékesíteni. A szép számú község az egyletnek 92 forint tiszta hasznót hajtott. E hangversenyben a cs. és k. helyőrség tisztjei testületi távollétükkal tündököltek; mert — a tűzoltói hivatalos kérdéstételre adott alezredesi hivatalos felelet szerint — a tisztikar nem vehet részt oly időtöltésekben, melyekben suszter, mészáros, varga, timárféle emberek is megjelenhetnek. Mintha bizony az éjnek álló csillagai vesztésének valamit ragyogásaiból, ha a bérceztőlék mellett az alacsony völgyekbe is lemosolyognak s a virágmezők mellett a kopár sivatagokat is megaranyozzák. Mi pedig laikusok ez adott feleletre az „általános védőkötelezettség“ folytán egy csalódással gazdagodtunk.

Pár nap alatt megírom azon nagy horderjű dolgokat, melyek Fogarasnak július 15-én tartott közgyűlésében a város jövőbeli állását illető történetek.

Kolozs megye bizottsági gyűléséhez.

Tekintetes szerkesztő ur!

Miután becses lapja mai július 21-iki 164-dik számában a Kolozs megye közgyűléséről megjelent cikkben, a csekély személyemre vonatkozólag felhozottak nem egészen felelnek meg a tényállásnak, méltóztassék helyet adni a következő soroknak:

En nem „egy kis stilaris módosítást“ panasztoltam, hanem azon felirat végére való beiktatás végett, a mely a megyebizottság nevében a m. kir. belügyminiszter ur önmagához, annak 30016—876 számú leiratára válaszul szerkesztetett, egy pótlékot hoztam ajánlatba, melynek rövidre vont tartalma anynyiból állott, hogy:

Magyánk bizottsága ugyan — a végett, hogy a törvénynek s a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszter ur fennebb idézett tisztelt leiratának eleget tegyen — a területi szabályozás iránt rendelkezett a felirat megelőző részében előadottak által teljesíteni kötelezőségének tartotta; tekintve azonban, hogy a törvényhatóságok területi kikerekítésének a törvény által megszabott módoszat a kifejezett czélnek sok részben nem felel meg, s annak sok tekintetben hátrányos és celszerűtlen volta miatt több érdekelt s épen magyar többségű törvényhatóságok által is nyomosan indokolt panaszok emeltek, és hogy főleg a románokra nézve azon terület-rendezési törvény (a mint az az ajánlott pótlékban felhozott példák által kimutatva van) nagyon kedvezőtlen; minezeknél fogva Kolozs megye bizottsága — melynek magának azon kikerekítési törvény ellenlegkevesebb panaszja lehet — a terület-rendezés czéljai érdekében, és az illető társ-törvényhatóságok iránti testvéri indulattól, nem különben a magyarokkal szoros élekközösségben álló románok iránt is viseltető méltányossági érzülettel ösztönözve nem mellőzheti a fő-méltóságu m. kir. belügyminisztériumhoz azon kéressel járulni, miszerint a megyék területi rendezése iránti törvénynek jelen alakban életbeléptetését egyelőre elhalasztani s az országgyűlés elé, legközelebből egy azon törvény hiányait helyrehozó törvényjavaslatot előterjeszteni méltóztassék.

En ugy magam, mint több más bizottsági tagok nevében azt kértém, hogy a fennebb kivonatilag közölt pótlék vagy szóról szóra, vagy más, rövidebb, de az ajánlott lényegileg egyező értelmű szerkezetben a felirat végére igazítottassék be, vagy legalább vétessék fel a gyűlés jegyzőkönyvébe.

Ezekből láthatólag az én „módosítványom“ nem egészen oly tartalmu volt, mint aza kezdetben idézett cikkben írva van.

Igaza van a tisztelt tudósító urnak, hogy javaslatom még tárgyalás alá sem bocsátatott s önálló „indítványnak“ minősített. Abban is igaza van a t. tudósító urnak, hogy miután én a felirathoz ajánlott pótléknak önálló indítványnyá lett minősítése folytán az első napi gyűlésen kértém, hogy vétessék tehát in-

ditványképp a gyűlés következő napján tárgyalás alá s másnap annak elővetel kértém; ezuttal sem bocsátottat az „scussio“ alá, mert a törvény oda magyaráztatott, hogy a másod gyűlés csak folytatása lévén s előnapinak, tehát a másod napi gyűlés elő, 24 órával beadott indítvány elvetendő, mivel állítólag törvényszerint csak az első nap gyűlés előtt 24 órával beadott indítványok jöhetnek tárgyalás alá. En azonban a ki az „indítványomat“ pártolt több bizottsági taggal együtt, azon nézetben vagyok, hogy az indítvány épen akkor, midőn a területszályozási törvény effectuatiója iránt tétetnek intézkedések a maga idejében való volt s a mi rendre tett tárggyal szoros kapcsolatban állott, és a 24 órával a gyűlés előtt rendt beenyújtását az indítványoknak más képf értelmezem, mintsem a hogy az a fennebbiek szerint maggyaráztatott, nem oszthatom a t. tudósító ur által pártolt elutasító határozat; de mivel ellenvéleményem indokolása igen lassura nyultaná e sorokat, s lehet hogy további polemizálásokra is vezetne, azok bővebb fejtegetésébe nem ereszkedem; s csupán azon megjegyzésre szorítkozom, hogy épen a meggyűléseket tekintem azon legbiztosabb törvényes közegnek, melynek révén a magas koránny s a község legközvetlenebből jöhet fölmozására az ország nem magyar nemzetiségű lakói valódi nemzeteinek és kívánalmainak szabadságát azon már is sok félreértést és visszavonást okozott bajtól, hogy egyesek s többire más nézetbeliek hiányos, egyoldalú vagy néha épen rosszindulatú értesítéseiből rajonnan egyszerűs alaptalan és egészen ferdt információkat. Mindig kötelességemnek tartom tehát mint bizottmányi tag, a megyegyűléseken nyíltan kitárni óhajtatásainkat, annyival inkább, mert — a mint azt egy más alkalommal is kifejeztem — „közlekedést bizodalom kívül, bizalmat pedig egymás iránti őszinteség nélkül nem is képzelhetek“

Voltak azonban a megyegyűlésnek egy pár réánk nézve kedvezőbb mozzantai is, melyeket a tisztelt tudósító ur nem intett cikkében, melyeket ha már inn kezdtem, megemlítenőknek találok:

Egyik az, hogy három napon elszágyndett havasi román község névérent H. deghavas, Marisel és Magu a megnyerte a megye-bizottságtól, miszerint deit utmnuka kötelezettségét, nem egy nagy álomba eső s általuk nem használt megyei utat rójjá le, hanem fele kötelezettségüket, vagy esetleg az egészét saját havasi utvonalk herhozására teljesítsék.

A másik az, hogy a Marisben régóta pusztító roncsolt torokból járvány megfékezésére (melyre nézve magyar lapok első sorban épen a „Kelet“ is felszólaltak) a helyszínerre néhány hétre egy orvos küldetett s a minisztériumhoz ezen költség utalványozása iránt folyamodás menesztetett.

Fogadja a tekintetes szerkesztő ur kiváló tisztelettem nyilvánítását.

Vajda Lázló,
kolozs megyei bizottsági tag.

Dobokamegye bizottsági gyűlése.

Szamosujvár, 1876. jul. 20.

Folyó hó 19-én tartotta meg Dobokamegye a nagyméltósága magyar kir. belügyminister urnak idei 30.143. sz. ált. elrendelt rendkívüli közgyűlést az új megye határonalainak pontos meghatározása, a új megyék ideiglenes képviselő megye bottságának névszerint való összeállítása és a ideiglenes tisztikar megállapítása tárgyában.

Elnöklő főispán báró Bánfi Dániel ur ö méltósága a gyűlést megnyitván, meleg szavakban üdvözölte a meglehetősen szában összegyűlt megyei bizottmányt, s manem ezer éves multjára hivatkozva, sajnálatl fejezi ki a megye szétárvadlását, kiemelve a szétarabolásban az áldozatot, mit önérzésentül hozott meg a megye a haza oltárán y jörendő jobbtl elérhetesse- és felvirágzásáért.

A közgyűlést megnyitottnak tekintvén, elnöklő báró főispán bejelenti Töröl József alispánna lett helyettesítését, mit közgyűlés eljénzésével vett tudomásul.

Olvaslattak és kihirdettettek a szentesítést nyert törvénycikkkek.

Ezután áttért a bizottmány az új megyék határonalainak megállapítására, topographiai és helyi érdekek szempontjából kiinnulva s azt következő rendben határozta beosztani.

Kolozs megyéhez csatolandók s egyszerűsmind Belső-Szolnok megye felől bárvonalat képeznek, Szent-Mária, Hidalmás, B. yika, Rákos, Fűzes-Sat.-Péter, Kerdermező Fűzes és Komlósfalu, ide tartozván még atendőlónai és borsai völgyben fekvő községek i

Szilágy megyéhez, Várme, Pusztarajtolez, Vaskapu, Magyar-Egereg, Galponya, Balázsháza, Kettősmező, Gálgó, Tó és Örmező stb. ezek mint az új Szilágy megye határszéli községei.

Eszterce-Naszódmegyhez, Alsó-Balázs-falva, Alsó-Balázs-falva, Kajla, Szeretfalva, Harina, Gac és Szász-Bongárd, határszéli községek tartoztak, ezek beleszámításával az egész egy-sajó szolgabírói járás és a kerlési járásból 7 község.

Kés községek kérvényei letárgyalásával a közgyűlés befejeztével, báró főispán ur az egybegyűlt bizottmányt ebédre hívta meg, az ebéd alatt báró főispán ur emelt legelőször poharat (felségére, alispán Török József ő méltóságát illetően, további jóindulatába ajánlotta az oszldó megye közönségét, az ebédet mint mindig kedély fűszerezte s délután 4 órakor vettek usut a vendégek a szívélyes házigazda báró főispán urtól.

F-y.

Belső-Szolnokmegye bizottsági gyűlése.

Deés, 1876. júl. 16.

(Végo)

Az állandó választmány többségének ezen a javaslatával szemben állott a kisebbség véleménye mely Kővárvidékből csakis a kismenyi járás községeit kívánja Szolnokmegyéhez csatoltatni. Az állandó választmány kisebbségének a közgyűlésen László László és gróf Bethle Sándor bizottsági tagok pártolták s hivathtak Belső-Szolnokmegye bizottságának egy kábi határozatára, mely szerint a kápolnabonostori járás községei a szolnok-dobokai megyéhez csatolandók nem voltak s a mely prábbi határozattal a megye bizottságának a alkalommal ellentétbe jönni nem kelene.

Övárvidéke javaslatát Mánn Gábor támogatja, mely javaslat több védelmezőre nem találva, önként elesett s főispán ur ő méltósága akis az állandó választmány többségének a kisebbségének két különvéleményét bocsátot szavazás alá, melynek eredményében 42 szavattal 20 ellenében az állandó választmány többségének javaslata, mely szerint a fenteliorolt községek Doboka és Kőváról az alakuló Szolnok-Dobokamegyéhez csatolandók sznek — lett elfogadva s miután az alispá az előterjesztésnek ily értelemben megörökösítésével s a belügyministeri leirattal bírván bizottsági tagok név-lajstroma, tisztelők választása idejének kimutatása felterjesztésével megbízva lett, az alakuló Szolnok-Dobokamegye Érkei megvéddésére bizalmi főrív Szarvadi Pál, megyei alispán, a törvényhatóság vagyon felett felmerülhet egyenlőségek tisztázására kiküldendő bizottságba pig gr. Kornis Victor és Kornis István bizottsági tagok választattak meg.

Csöb meggyék átiratán kívül, melyek mindike csak tudásul vétettek, fontosabb tárgymég a közegészségügy rendezéséről szóló 1876 évi XIV. t. cz. életbeléptetése czéljából meghírdött belügyministeri leirat volt, mely szeri a 142. 144. 155. és 163. §§-ek fogantatásáról a járási orvosok alkalmazása, egészségügyi bizottságok szervezése, közegészségi körök aegállapítása, községi orvosi állomások felállása s végül a községi és közorvosok fizetésének megszabása elrendeltetvén, határozott, hogy miután ezen rendelet végrehajtása a megye kikerekítés kérdéssel szoros összefüggésbe áll, belügyi magyar királyi minister ur a törvény végrehajtásának a megyeterület rendezéségleni elhalasztására felirattal kéresek meg s erről a szomszédos Dobokamegye és Kővárvidéke is értesíttessenek s végül a megye főnökének utazási átalány czimén évi 500 forintnak lett megszavazása, hogy ezen össze visszahatalog 1875. évi januárius hava 1-8 napjától kezdődőleg lesz a közmunka és közkedési m. kir. minister ur jóváhagyása reményben kiutalandó.

A gyűlés még ez nap déli fél 1 órakor vége érven, — a nagymegyeybeni viszontalásig — szívélyes köszörítések közt a bizottsági tagj egymástól elbucsztak.

Estve a Szamos-folyón épült fürdőhelyiségekben Balogh György megyei mérnök által fény tánczvigalom rendeztetett, igen! fényes tánczvigalom, mert a megye díszé fény részét vette, s a szomszéd Szamosújvár és Kolozsúr városokból is számos vendég szerenestett. A szünórakon a vendégtársaságot igen sikerült tánczjáték mulattatta s a kedélyeket, deési és bethleni egyesített zenekarok fristették.

A kedélyes mulatságnak csak a hajnal veté véget. Bámulatos volt látni, miként rögnötetett a „Szamos folyóra“ oly biztos tánterem, hol a tánczolk taglejtései által mozába hozott hajós és függő készülékek a nem tánczolk is önkéntelenül ingtak, szóval meőkünk találkonysága útát-módot gondolt ki ra névre, hogy mindenki még ülte is tónolni látszassék. A vendégek száma 2—300-ra tehető, de mi ezen jóvedelem azon 1400 frtot tev áldozathoz, melyet B. Gy. megyei mérnök és inepély emelésére nem sajnált, ki is jutott, része a sok élénzségből, melylyel a terebbe lépkor harsányon üdvözöltetett, fogadja köszörítünk, ne feledje miszerint „bis repetita vaht“ s hogy azon kedélyes multság ismétés igen-igen óhajtanók.

Sulyok.

A „KELET“ magán-távirata.

Feladatott Budapestén július 22. 11 ó. — p. d. e.

Érkezett, július 22. 12 ó. 3 p. d. u.

A törökök most már megkezdék a támadást. Zajcsárnál 40,000 emberrel több pozíciót elfoglaltak.

A szerbek közt nagy éhség uralkodik.

Bjelinánál nagy csata történt, hogy melyik részt illeti a győzelem, szerb hír szerint kétes. Románia követeléseit a hatalmak hazánk indítványára visszautasítják, ezzel szemben Románia aktióval fenyeget.

Belgrádból az államvasut hajóját fenyegették: Wredét a rendőrök megsértették. A fenyegetés miatt a Duna partjáról a szerb örök elparancsoltattak.

Szerbia ujra közvetítést kér. Nicolis hadügyminiszter a drinai sereghez utazott.

Anglia Klek ügyében a porta követeléseit támogatja.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1876. július 22.

— A vallás s közokt. m. k. min.

a n.-szében főgymnasiunál megüritt classica-philológiai két tanszékre Putnoky Miklóst s Szilágyi Gyulát a kolozsvári tanárképezde növendékét nevezte ki rendes tanárokl.

— Braun Mózes marosvásárhelyi lakos vezetéknévként „Barna“-ra kért átváltoztatása f. évi 33113. számú belügyministeriumi rendelettel megengedtetett.

— Tegnap a tordautzeai r. kath. seminariumban egy kemény gyult ki, de idején elaltották. A dologban az az érdekes, hogy a tűzoltók a tűzről a jelzés hiánya miatt nem értesülhettek. Az őrtorony már hónapok óta hever használhatatlan állapotban s a munkának egy kis bontásán kívül, semmi nyoma rajta. Elvállalja-e a hatóság a felelősséget az építés halasztásából származható netaláni nagyobb veszedelemért?

— Veress Ferencz, városunk jeles fényképese újabban a fényképezésnek egy új, kevésbé ismert nemét kísértette meg sikerrel. Ez az ugynevezett porcellán-fényképezés, melyhez tudunkkal Magyarországon senki sem ért, vagy legalább iparszerűleg semkisek gyakorolja. E mesterség által bár mely kép porcellán edényeken és más tárgyakon ép oly tisztán áll elő, mint a papíron, sőt a finom porcellán áttetszősége folytán a kép kellemes pubaságra tesz szert, mit a papír kép nélkülöz. Állandósága pedig, emennél meg lévén a kép a porcellánba égetve, sokkal nagyobb. A képek színe még némi tökéletességre van ugyan, de a siker eddig is meglopó, s mindenesetre örvendetes jelenség, hogy hazai művészeink az oly nagy tökéletességre vitt fényképezést minden találmányával a haladásban lépést tartanak.

— Ujházi ur második föllépéséről tegnap Jókai „Milton“-a került színpa. A csorgó eső és rideg levegő nagyon megtizedelte a közönséget, mely máskülönben bizonyára megtölti vala egészen a színházat. A mi az előadást illeti: Ujházi ur alakítása, a külső maszkirozást tekintve, kitünően eltalált s jellemzetes volt, mely az „Elveszett paradicsom“ lánglékü költőjének alakját ideális s mégis hű vonásokban adta vissza. A mi azonban a szerep felfogását és kivitelét illeti: e tekintetben Ujházi urnak sem művészi individualitását, sem egyik külső eszközt: orgonumát, sem végre, ugy látszott, képességét az ilyes szerepökre nem láttuk egyenlő magaslalon azzal a mértékkel, melyet szerintünk Miltonra alkalmazni lehet és kell. Ugy látszott, különben, hogy Ujházi ur nem is tette valami behatóbb tanulmány tárgyává e máskülönben hálás szerepet. Milton egy philosoph költő, ki krisztusi lemondással fogadja és hordozza a physikai élet legborzasztóbb csapását: a megvakulást; Milton egy látnoki szellem, ki láng lelkének egész erejével meg van győződve, hogy ha korra nem is, de a jövő századok meg fogják érteni őt s eszméit; a ki tehát ha ki-kör is a még éretlen nép és kortársai szellemi vakága fölött s ha elkeseredik is hálátlanúságuk miatt; de e kitörés, ez elkeseredésben a fennség nyugalma, a prophéta erős hite a haladásban és a bölcs méltósága nyilatkozik. A jellem e belső vonásaihoz járul az a külső körülmény, hogy Milton egy sorssújtotta államférfi, ki legszebb alkotásait elveszni látja a jelenre nézve s csak a jövő iránti bizalma maradt meg; egy tehetetlen vak, kit még csak a szellem, az eszme s leánya ideális gyermeki szeretete köt az élethez. — Ime, így képzeljük mi magunknak Milton, a hogy Jókai e darabban festi. Azonban Ujházi ur alkotása ebből a Miltonból aligha adott mindent vissza s általában az egész jellemet nem láttuk harmonice összeraklva. Először már az alaphangot nem tartottuk helyesnek: egy vak, öreg embertől szerintünk aligha várható az Ujházi ur tulénk, az ép látóérzékel biróknak feszelen és biztos gestusával egyenlő könnyed gesticulatioja; alig várható az az erőteljesség a hangban, melyen Ujházi Miltona szólott. Ide, egy ilyen alakhoz még a beszédében is, annál inkább a teshthozzásban, mozgásokban, gesticulációban bizonyos neme kell a tapogatózásnak, a bizonytalanságnak, a nyugalmasságnak, hogy a külső összhangban álljon a belsővel, a jellem összességével. Aztán a hevesebb kitörésekbe is szerintünk, több nyugalmat kellene önteni Milton ábrázolásának, mint Ujházi ur tette, kinek egykét momentumban tulgyors beszédjét, az igazat megvallva, alig lehetett érteni; más felől, szinte csodálkozunk kell, hogy Ujházi ur hangját, annak erejét, tulhalad

mérven vette igénybe, úgy hogy attól lehetett félni. miszerint cserben hagyja. — Röviden Ujházi ur Miltonát nem tarthatjuk olyan sikerült alkotásnak, mint a milyent várhatunk attól, a ki egy Knaabe Jeremiásból olyan igaz és bevégeztet málakat tud teremteni. Mindazonáltal el kell ismernünk, hogy egyes részleteket legnagyobb jétéka is tudott felmutatni, melyek művészen sikerültek. p. o. a többek között, mikor iratait a koporsóba helyezik s Borát azzal vigasztalja, hogy ne sirjon; hisz csak Anglia Miltonát temetik, de az övé, a vak Milton továbbra is élni fog, stb. Ezeket a sikerült momentumokat aztán élénken megtapsolta is a közönség.

— Színházi hírek. Szegfi Mór, az „Életképek“ szerint, nem a „Nagyralátót“, — mint mi is irtuk volt, — hanem „Bozsi Terk“-t irta, melyet a bíráló-bizottság szintén ajánlott előadásra s a darab írója — mint ugyancsak a nevezett lap írja — nem vonatkozik attól, hogy darabját először Kolozsvárra mutassák be a közönségnek. Bogry A. urzeptember elején három operában fog, mint vendég fellépni. Az egyik „Ördög Róbert“ lesz, mely már vagy 15 éve nem került előadásra a mi színpadunkon, a másik kettő „Bánk bán“ és „Zsidónő“. Tóth Kálmán „Az irigyek“ czim alatt új színművet ír. Almási Tihomér „A miniszterelnök bálja“ czimú egyfelvonásos sikerült vigjátéka — mely a nemzeti színházban 1869. jan. 29-én került először színpa, — épen most jelent meg második kiadásban.

— Hymen. Bánfi-hunyadi ügyvéd Gajzágó Antal ur, e hó 16-án jegyzé el Szamosújvárt kir. tanácsos és nyug. törvényszéki elnök Simay Gergely ur bájos és szelleműs leányát Simay Irma kisasszonyt, a szamosújvári hölgykaszoru egyik legszebb virágát. Áldást és boldogságot kívánunk e frigvhez.

— Nagybecsű nyelvelmék felfedezéséről ír a „Fővárosi Lapok“ ily formán: Az akademiában a jövő ősszel egy mostanában felfedezett becses nyelvelmék fognak bemutatni: codext 1626-ból. A Székelyudvarhelyi tavasszal tartott tanári értekezlet alkalmával fedezte azt fel Szabó Samu, kolozsvári ref. tanár, a székelyudvarhelyi kath. gymnasium könyvtárában. A kérdés: melyik ott a legrégibb könyv, egy papírosra írt, régi bőrkötésű, kis nyelvcsodáról kéziratkönyvet adtak át neki, mely öt részből áll s melynek belbecséről és mivel-tároló eddigelőt ott nem igen bírtak tudomással. Pedig legértékeseb és régibb nyelvelmékünk közt tartozik. Szabó Samu, tanár, most jegyzeteket készít hozzá s úgy mutatja be akademiánkban, mely e codext bizonyára kész örömmel fogja kiadni. Imre Sándor átnézvén, úgy nyilatkozott róla, hogy becsőre nézve alkalmassint a három legrégibb (bőcsi, müncheni és gy.-lehárvai) codexeink után következik mindjárt s kiadása nagy nyereség lesz. Összesen 188 levélből áll s vagy 12 nyomtatott ívet fog képezni. Első része a „Judit könyve“, írta Nyujtód András 1526-ban, hova Judit számár fordítván latinból magyarra. A végén következő sorok állanak: „Imé azért én szerető hugom, Nyujtód Judit, az te neveden valószen asszonyoknak könyve, melyet én a te szegény bátyád, Nyujtód Frater András megírtam az deáki bötöről ez magyar nyelvre, az te hozzád való atyafiságos szeretetnek mialta meggyőztetvén“, stb. Ez ötvenkét lapra terjed, miután itt-ott kilencz levél elveszett belőle. Ehez csatlakozik ugyanazon kézírással „Harmad Innocencius pápa szerzése“ szerint „az hűnek tizenkét ágazatiról“ stb. melyben az jó keresztényi szeretetességnek nagy használatosságok ki-mutatataak. „A hiszek egy“ és „miatyánk“ kérdésekben magyarul; továbbá „az imádságnak nagy használatosságáról“, „az halálös bünökről“, „az hét halálös bünről“, az „egyházi szentességekről“, „az szentléleknek hét ajándékáról“, a 129-ik levéllel megszakad, hiányzik közül négy levél, meg van hatvannégy. A második rész, más kézzel írva („ezerötszázhuszonnyolcz esztendőben írták Thövisson“) szent elmélkedésekből áll, közboszót szent történetekre alapitva. A harmadik rész „Az szent engedelmségről“ öt levélnyi kis értekezés. A negyedik: „Szent Anselmus doktróna ő könyvéből szól itt az irás, arról, mely veszedelmes legyen a szerzetes embernek ismeg ujonnan ez világra térnie“, 18 levél, ez végén csonka. Az ötödik rész az ugynevezett evangéliumok és epistolák, elől-hátul csonka s csak tíz levél van meg belőle, a mi annál nagyobb kár, mert a fölfedező tanár ezt tartja a legrégibbnek a tizenötödik század végéről valónak. A fölfedezés mindenesetre igen becses irodalom- és főleg nyelvtörténeti szempontból. Szabó Samu, tanár összehasonlította belőle Judit könyvét a bécsi codexben levővel, az evangéliumokat és epistolákat pedig részint a müncheni codexszel, részint Bátori László bibliájával s igen érdekes eltéréseket és nyelvsajátságokat talált a székelyudvarhelyi codex előnyére.

— Wertheimer Ede, kolozsvári egyetemi magántanár, az Akademiában felolvasott és lapunkban részletesebben ismertett értekezésének (Házasság-tervezés Erzsébet angol királynő és Károly osztrák főherceg közt) második részét is befejezte már és ősszel be fogja mutatni az Akademiának. A mű — mint örömmel értesülünk — nemetül és remélhetőleg angolul is meg fog jelenni.

— A fejedelmi találkozás Szalzburgban. Királyunk ő felsége tegnapelőtt reggel érkezett Szalzburgba. Tiszteletére a város fel volt lobogóvva; a helyőrség ő felsége személy vezénylete alatt 10 órakor gyakorlatot tartott; aztán ő felsége kihallgatásokat adott, megsemmelté a közigazgatási, muzeumot, iskolát, ipatanodai kiállítást. Délután 4 órakor udvari ebéd volt. Este fél 10-kor megérkezett a német császár kíséretével együtt, a király szárnysegéde és Stolberg gróf német nagykövet üdvözölték; a német császár mindkettőnek kezét nyújtott, az előbbivel hosszabb ideig beszélgetett, és aztán a „Károly főherceg“ fogadóba kocsizott. Az indóházal nagy néptömeg várta. Ma reggel királyunk néhány percel 9 óra előtt Salis szárnysegéde kíséretében a német császárhoz hajtatott. Az uralkodók a legszívesebben köszöntőket egymást s bemutatattak kölcsönösen kíséreteiket; aztán visszavonultak s több mint fél óráig társalogtak egy-

ütt. Királyunk 9 óra 45 perckor visszatért kastélyába. 10 órakor viszonzta a német császár a látogatást, s fél óráig maradt a palotában. Délután 3 órakor ebéd tartatott, s délután 6 órakor kirándultak az uralkodók Hellbrunba. Az uralkodók találkozásza igen szívélyes volt. A német császár a lépcsőig jött eléje királyunknak s háromszor megcsókolta őt. Kikocsizások alkalmával élénk éljenzések üdvözölték mindkét uralkodót. A hivatalos bécsi „Abendpost“ tegnap számának élén eként nyilatkozik a salzburgi találkozásról: „Ma üdvözli ő felsége a császár és király a német császárt, mint legmagasb vendéget osztrák területen. Bárha e feszelen találkozás, mely minden évben megtörténik, a midőn Vilmos császár gasteini fűrdőidényét megkezdí vagy befejezi, önként érthetőleg minden sajtóképi politikai jelleggel nélkülöz, a sajtó mégis élénken emeli ki, hogy a reichstadi találkozás óta annyira fokozódott bizalom a viszonyok békés fejlődése s a függő kérdéseknek Európa szükségletei s érdekeivel minden oldalul megegyező megoldása iránt csak megerősödhetik ezen újabb fejedelmi találkozás által.“

— A szegedi énnepélyességek sorrendje még uincs megállapitva; a főmomentumokra nézve idejegyezzük, hogy az országos dal-énnepély kezdődik augusztus 17-én, a Dugonics-szobor leleplezése 19-én, az országos kiállítás pedig megnyílik 20-án. Ez énnepélyre a vaspályák és gőzhajótársulatok képtázásokat rendeznek az ország minden részéről. A jövő hóban bizonyára nagy vonzereje is lesz a derék alföldi városnak, hol a kiállítás érdekessége mellé az országos dalénnepély és Dugonics szobrának leleplezése is sorakozik. A dalénnepélyre Liszt Ferencet is meghívják. A „Dugonics-album“ előmunkálatai már megindultak. A mű mintegy 10 nagy 8-adról írv van tervezve s szerkesztő Farkas Antal főreáliskolai tanár s a „Szegedi híradó“ szerkesztője, Nagy Sándor lesznek, kiadója pedig Burger Zsigmond ügyve.

— Hőjasfalva a megyerendezés alkalmából azt kéri, hogy Udvarhelyszék mellőzésével Kis-Küküllőmegyéhez csatolassék. Zsombor egyhangulag kéri, hogy Udvarhelyszékhez osz-tassék be, a többi szász falu Segesvárhoz kívánkozik.

— Udvarhelyszék rendk. bizottmányi gyűlése e hó 17-én tartatott, s egyhangulag elogadtatott az állandó bizottság felirattal munkálata, melyszerint Udvarhelymegye Köhalm, Segesvárszék, F.-Fehér és Küküllőmegyék-ből ide csatolandó 20 község általi kikerekítését kérelmezza a belügyminisztérió az országgyűlés végzése értelmében.

— Gyilkosság s öngyilkossági kísérlet. Sz.-Régben e hó 18-án egy nyergeslegény először kedvesre, aztán magára lőtt. A leány, állítólag a gyergyó-topliczai lelkész leánya, azonnal meghalt, a legény pedig nehéz sebeiben szüleinél fekszik. Az aig 20 éves fiatal, a leányt nőül akarta venni, de miután a körülmények ezt nem engedték, elhatározták hogy meghalnak.

— Kimutatás a kolozsvári iparos egy-let által saját pénzútára gyarapítására f. hó 9-én tartott zártkörű májálisról. Bevétel: belépti jegyből 497 frt, felülfizetésekből 95 frt 37 kr. Kiadás: 312 frt 21 kr. Maradt tiszta haszon 280 frt 16 kr. Az ez alkalommal tett szives felülfizetések, — melyekért fogadják az illetők az összes iparos osztály legáltalább köszönetét — a következők: Szepesi Ferencz 3 frt, Vaszi Zsigmond 1 frt, ügyvéd Sugár József 18 frt 57 frt, Nedoroztók János 2 frt, Benigni Sámuel 2 frt, Walter Ede 1 frt, Borso László 1 frt, Lőrinczi József 1 frt, Szepesi Mihály 1 frt, Hátsék Antal 20 frt, ifj. Nagy János 1 frt, György 20 frt, id. Nagy János 1 frt, főkapitány Minorich Károly 2 frt, Katona József 50 kr, Spaller Károly 1 frt, Moldován Gergely 2 frt, Babos Sándor 2 frt, polgármester Simon Elek 6 frt, Rignát József 2 frt, Cziriák Sámuel 2 frt, Burckhardt Agostonné 1 frt, Szőts Péter 1 frt, Foris Imre 1 frt, Liptay Endre 2 frt, Gergely Ferencz 50 kr, Deák Pál 1 frt, Hilbert József 1 frt, Székly Miklós 1 frt, ügyvéd Benel Ferencz 1 frt, Veres Dániel 1 frt, ifj. Wagner Frigyes 1 frt, N. N. 1 frt, N. N. 1 frt, Várdi Károly 1 frt, N. N. 10 kr, Hammel József 50 kr, ifj. Losonczy János 10 frt. Összesen 95 frt 37 kr e. Ezen kívül szives volt Nedoroztók János ur a tombola játékot saját költségén rendezni. A rendező bizottság.

— Petőfi spanyol nyelven. Külföldi költőkből Quiroga egy kötetet adott ki Madridban spanyol nyelven. Petőfitől is több költemény van ebben, német fordítás után.

— Nagy bottal kezében ment a napokban a járásbírószághoz egy ember. A járásbíró kérdi tőle: „Miféle doronggal jön kend a járásbírószághoz?“ Az ember így felelt: „Az idézésben ott volt, hogy önvédelmemről gondoskodjam!“

— A bécsi lapok fölemelték az előfizetési díjt, miután belátták, hogy a lapok kiállítás költségeinek többlete a győren befolyó hirdetések által nem pótolhatik. Két évvel eelőtt már az összes bécsi lapok megkísérlették az előfizetési díj fölemelését s most ujlág megkísértik azt. Így a „Neue freie Presse“ előfizetési díja jövő hótól fogva 24 frtról 28 frtra emelkedik.

— Orosz mű Magyarországról. Hetmanoff orosz hivatalnok nagy munkát irt Magyarországról és a dunai fejedelemségek ipari és közigazdasági viszonyairól. Dicsőrettel kell kiemelnünk, hogy hazánkat illetőleg a legujabb statisztikai adatokat használta fel, még pedig oly tárgyilagossággal, melyet orosz írónál ritkán tapasztalhatunk.

— A divat áldozata. Romleyben, nem messze Dudleytől, minap egy Mary Parridge nevű fiatal leány azért mérgezte meg magát, mivel az esküvője számára vásárolt kalap nem volt illősebb. Az elhítt orvos nem bírta életét megmenteni.

— A lissai győzelem tizedesvé emlékéit Lissában a „Palestro“ és „Conte verde“ olasz hajók megünnepelték. A csata 1866. júl 20-án

volt Tegetthoff vezetésé alatt. Az osztrákok részéről akkor 27 hajó s mintegy 500 ágyú vett részt. A csatában résztvett 447 tiszt közül ma csak 250 szolgált, 40-en elhaltak, köztük Tegetthoff, 73 kilépett, 52 pensionáltatott, 32 más állomásra lépett.

— Ajánljuk Lichtig Adolf urnak lapunk mai számához mellékelt felhívását az általa megnyitandó „Apollo“ czimú női énekiskolában való részvevésre.

Kivonat a hivatalos értesítő júl. 21-diki számából.

— Becsei Hugónak Adám Mihály elleni ügyben ez utóbbinak 502 frta becsült kolozsvári ingatlanai sept. 30-án eladatnak.

— A kolozsvári ev. ref. főtanodának Bors Albertné elleni ügyben, ez utóbbinak 46,613 frt 48 kr-ra becsült gyerdő-vásárhelyi ingatlanai sept. 28-án elárvereztetnek.

— Stefán Dumitru és Máriának Sirbu Juon és Mária elleni ügyben, ez utóbbiaknak 400 frtra becsült háza Jul. 28-án eladatnak. — Krémer Sámuelnek Opire Tyiforlui Leontye s társai elleni ügyben, ez utóbbiaknak gosztillai ingatlanai augusztus 19-én elárvereztetnek.

— Bogdán Dénes s.-szty.-györgyi vagyonbuktott kereskedő csődtömeget képező boltiárak aug. 22-én eladatnak.

— Gál Lászlónak Gál Domokos elleni ügyében, ez utóbbinak szt.-gericezi, haraszt-ke-reki s ny.-szt.-lászói 305 frtra becsült ingatlanai aug. 28-án el fognak adatni.

— Kondor Juliánnak Szigetih Miklós elleni ügyében, ez utóbbinak 1000 frtra becsült ingóságai Deésen júl. 31-én eladatnak.

A szerkesztő postája.

— F. B.-nak Sz.-Város. A cikket mit sem ezafol s mégis durván személyeskedik. Nem jelenhet meg.

— Egy résztvevőnek Tordán. Számaltanszor kijelentették, hogy oly tudósítottól, kik még a szerkesztőség előtt is ismegtört akarnak maradni, még oly érdekes tartalommal sem közlünk semmiféle cikket.

NYÁRI SZÍNHÁZ

III. bérlet

4. szám.

Kolozsvárrt, vasárnap július 23-án 1876.

Ujházy Ede ur a bndapesti nemzeti színház tagja ven
dégfellépéteil

Párisi szegények.

Szinjáték.

Kezdeté fél 8 órakor. Végo fél 10 után.

Távirati tudósítás a bécsi tőzsdéről

Július 21-én 5% Metalikus 66,05 frt.
Kamat —. 5% Nemzeti kölcsön 69,50 frt.
1860-iki államkölcsön 112,75 Bankrészevénye 8,68 Hitelesrészevény 144,40 London 126,25 Ezüst 10150 Cs. kir. arany 5,90 —
Napoleon'd'or 10,03 100 mark német értékű 61,80

Urbéri kötvények: Magyarországi 74.—
Temesi 72,50. Erdélyi 72,75. Horvátországi 83,50.

Felölös szerkesztő: Békésy Károly.

PERL fogorvos

mint a mult évben, jelenleg Előpa-takon időz s készít műfogakat és légnyomatú fogsorokat a legujabb amerika modor szerint ezülszerűleg és természetihven, azokat fájdalomtalanul behelyezi a gyökér eltávolítása nélkül, teljesít minden fogorvosi műtétet u. m. foghúzást, olomzást aranyalany s más tőmanyaggal, fogtisztifást, reszelést stb. kiméletesen és gyógyítt fogfájást gyorsan és örökre.

Idegenek, a kik nem időznek a fürdőhelyen, egy fogat egy óra, egész fogsort egy nap alatt kapnak.
Lakása Székely Gergely ur há-zánál 26. és 27. sz. alatt.

Világhírű

bécsi érczkoporsó-gyáros

A. M. Beschornernek

Érczkoporsó gyarából gazdagod el van látva az **első kolozsvári temetkezési intézet raktára Kolozsvárrt.**

Légmentes, üvegfedelű érczkoporsókkal 25 frttól 225 frtig.

Tolgyafakoporsók, szemfedelek, párnák, gyászlapok a legkedvezőbb feltételek mellett szolgáltatnak.

A helybeli, ugy a vidéki temetések rendkívül gyorsan rendeztetnek.

Tisztelettel
Czetz Péter,
igazgató.

